

Opinia
do ustawy o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych
(druk nr 1004)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem nowelizacji ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych jest m.in.:

- 1) uwzględnienie w przepisach merytorycznych tej ustawy faktu, iż świadczenie usług detektywistycznych jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (zezwoleństwo na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych zastąpione zostało przez wpis do rejestru działalności detektywistycznej);
- 2) uściślenie zasad postępowania z danymi osobowymi zebranymi w toku świadczenia usługi detektywistycznej (nakłada się m.in. na detektywa obowiązek sporządzenia notatki z wykonania wydanego przez zatrudniającego przedsiębiorcę polecenia: przekazania przetwarzanych danych osobowych zlecniodawcy albo innemu detektywowi, albo zniszczenia takich danych);
- 3) doprecyzowanie, jakie konkretnie dane osobowe powinny być wskazane we wniosku o wpis do rejestru działalności detektywistycznej;
- 4) jednoznaczne wskazanie podmiotów, które mogą być upoważnione do kontroli działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych;
- 5) dokonanie zmian w katalogu wymagań/warunków/przesłanek, które musi spełniać osoba ubiegająca się o wydanie licencji detektywa, w tym:
 - a) zastąpienie pozytywnej opinii wynikającej z wywiadu środowiskowego pozytywną opinią właściwego komendanta powiatowego (rejonowego, miejskiego) albo, w

- przypadku gdy ubiegającym się o wydanie licencji jest obywatel innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, opinią właściwego organu tego państwa;
- b) wyeliminowanie wymogu posiadania zdolności fizycznej do wykonywania czynności detektywa,
 - c) dodanie warunku posiadania odpowiednich kwalifikacji przez osobę ubiegającą się o wydanie licencji (zdanie egzaminu na licencję detektywa albo uznanie kwalifikacji zawodowych nabytych w innym państwie);
- 6) zmodyfikowanie zasad przeprowadzania egzaminu na licencję detektywa, w tym m.in.:
- a) oddzielenie procedur przeprowadzania egzaminu i wydawania licencji syndyka (wprowadzenie instytucji centralnego egzaminu i przyjęcie, iż egzamin będzie przeprowadzany przez Komendanta Głównego Policji nie rzadziej niż raz na kwartał),
 - b) przyjęcie, iż w skład komisji egzaminacyjnej będzie wchodziło 6 osób oraz określenie składu takiej komisji,
 - c) wprowadzenie zmian w odniesieniu do zakresu tematycznego egzaminu na licencję detektywa,
 - d) wprowadzenie instytucji "zespołu" opracowującego pytania i zadania praktyczne na egzamin na licencję detektywa;
 - e) wprowadzenie instytucji "zaświadczenia" potwierdzającego zakończenie egzaminu z wynikiem pozytywnym (zaświadczenie to będzie dołączane do wniosku o wydanie licencji detektywa),
 - f) przyjęcie zasady, iż wszystkie osoby przystępujące do egzaminu na licencję detektywa będą zdawały ten egzamin w pełnym zakresie tematycznym;
 - g) określenie nowych zasad wynagradzania członków komisji egzaminacyjnej oraz członków zespołu, w tym przyjęcie, iż osobom tym będzie przysługiwał zwrot kosztów przejazdu,
 - h) określenie wysokości opłaty egzaminacyjnej (20% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej z ostatniego kwartału poprzedniego roku ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego).

W analizowanej ustawie nie przewidziano przepisów przejściowych i dostosowujących. Ustawa ta wejdzie w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 76. posiedzeniu w dniu 22 października 2010 r. Projekt ustawy był przedłożeniem rządowym. W trakcie prac w Sejmie:

- 1) uściślono zasady przekazywania i niszczenia przez detektywa danych osobowych zebranych i przetwarzanych w toku wykonywania usługi detektywistycznej;
- 2) utrzymano przepis, w myśl którego o wydanie licencji może ubiegać się osoba, która m.in. nie została zwolniona dyscyplinarnie z Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biura Ochrony Rządu, wojska, prokuratury, sądu lub z innego urzędu administracji publicznej w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w ciągu ostatnich 5 lat;
- 3) uchylono przepis, w myśl którego licencję wydaje się osobie, która spełnia warunki określone w art. 29 ust. 1 oraz złożyła egzamin przed właściwą komisją albo uzyskała w trybie odrębnych przepisów decyzję w sprawie uznania kwalifikacji w zawodzie detektywa (uznano, iż przepis ten powtarza inne uregulowania zawarte w ustawie);
- 4) zmodyfikowano wytyczne przepisu upoważniającego zawartego w nowelizowanym art. 34;
- 5) wydłużono z 3 do 6 miesięcy *vacatio legis* ustawy.

III. Uwagi szczegółowe

- 1) art. 1 pkt 2, art. 16 ust. 1 pkt 4 – określając dane, które musi zawierać wniosek o wpis do rejestru działalności detektywistycznej przyjęto, iż obejmują one również numer licencji detektywa. Zgodnie z art. 15 pkt 1 i 3 nowelizowanej ustawy nie każdy przedsiębiorca oraz nie każdy z członków organu zarządzającego przedsiębiorcy, w przypadku przedsiębiorcy niebędącego osobą fizyczną, musi posiadać licencję. Mając na względzie jednoznaczność przepisów oraz konieczność wyeliminowania możliwych wątpliwości interpretacyjnych wynikających z zastawienia przepisów art. 15 pkt 1 i 3 oraz art. 16 pkt 4 w nowym brzmieniu, należałoby uwzględnić w nowelizowanym art. 16 treść art. 15.

Ponadto zastrzeżenia budzi technika, którą posłużył się ustawodawca w nowelizowanym pkt 4. Należy mieć na względzie, iż zgodnie z Zasadami techniki prawodawczej punkt nie jest jednostką redakcyjną (a w konsekwencji nie jest zadaniem), ale fragmentem jednostki redakcyjnej (przepisu zawierającego wyliczenie). Punkt jest więc elementem zdania, które buduje się w oparciu o wprowadzenie do wyliczenia, punkt

i niekiedy część wspólną. Mając powyższe na względzie proponuje się przyjęcie niżej zaproponowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 2, pkt 4 otrzymuje brzmienie:

"4) imię i nazwisko, datę urodzenia, adres zamieszkania oraz w przypadku posiadania licencji – numer licencji przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną oraz pełnomocnika w przypadku jego ustanowienia, a w przypadku przedsiębiorcy niebędącego osobą fizyczną – członków organu zarządzającego przedsiębiorcy, prokurentów i pełnomocników ustanowionych do kierowania wnioskowaną działalnością";

- 2) art. 1 pkt 5 lit. a tiret drugie, art. 29 ust. 1 pkt 10 – mając na względzie § 158 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej określający zasady przytaczania tytułów aktów normatywnych w przepisach odsyłających, proponuje się przytoczenie w pkt 10 pełnego tytułu ustawy wraz z dziennikiem promulgacyjnym.

Ponadto w związku z ustawą z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej pojawiają się wątpliwości interpretacyjne dotyczące zakresu pojęcia "decyzja w sprawie uznania kwalifikacji". Wspomniana ustawa posługuje się bowiem pojęciami "decyzja w sprawie uznania kwalifikacji", "decyzja o uznaniu kwalifikacji" oraz "decyzja uznająca kwalifikacje". Mając to na względzie możliwa jest interpretacja, iż w pkt 10 mowa jest o decyzji w postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji, która niekoniecznie uznaje te kwalifikacje. Wątpliwości interpretacyjne w tym zakresie uzasadnia również treść nowelizowanego art. 29 ust. 2, w którym to przepisie mówi się o decyzji o uznaniu kwalifikacji zawodowych. W związku z tym, dodawany do art. 29 ust. 1 pkt 10 należałoby skorelować z ust. 2 tego artykułu, jednoznacznie przesądzając, iż ustawodawca ma na myśli decyzję uznającą kwalifikacje zawodowe.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 5 w lit. a w tiret drugim, pkt 10 otrzymuje brzmienie:

"10) zdała egzamin na licencję detektywa, zwany dalej „egzaminem”, przed właściwą komisją egzaminacyjną albo uzyskała w trybie przepisów ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394) decyzję o uznaniu kwalifikacji w zawodzie detektywa.";

- 3) art. 1 pkt 5 lit. b, art. 29 ust. 2 – uwzględniając uwagę sformułowaną we wcześniejszym punkcie opinii należy stwierdzić, iż stosownej modyfikacji powinna ulec również nazwa decyzji, którą posłużono się w zmienianym art. 29 ust. 2. Nazwa ta nie znajduje oparcia w ustawie z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej. W analizowanym ust. 2 mówi się bowiem o "decyzji o uznaniu kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawie uznania kwalifikacji w zawodzie detektywa". Uwzględniając poprawkę sformułowaną we wcześniejszym punkcie proponuje się, aby ust. 2 stanowił o "decyzji o uznaniu kwalifikacji w zawodzie detektywa".

Ponadto w związku z tym, iż w trakcie prac w Sejmie zrezygnowano ze skreślenia pkt 7 w art. 29 ust. 1 oraz mając na uwadze nową treść art. 29 ust. 2 nasuwa się pytanie, jakie dokumenty będą potwierdzały spełnienie przez osobę ubiegającą o wydanie licencji warunku, o którym mowa w pkt 7 (tj. potwierdzały, iż nie została ona zwolniona dyscyplinarnie - w ciągu ostatnich 5 lat - z Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biura Ochrony Rządu, wojska, prokuratury, sądu lub z innego urzędu administracji publicznej w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym). Z żadnego przepisu nie wynika, iż informacja o zwolnieniu zostanie uwzględniona np. w opinii, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 8. Brak możliwości weryfikacji tego warunku powoduje, iż w tym zakresie przepis art. 29 ust. 1 będzie niefunkcjonalny (nie będzie narzędziem realizacji celu założonego przez prawodawcę). W związku z tym, należałoby alternatywnie:

- a) skreślić pkt 7 (tak jak to proponowano w przedłożeniu rządowym),
- b) rozszerzyć katalog dokumentów, o którym mowa w art. 29 ust. 2, o dokumenty potwierdzające spełnienie warunku z pkt 7 (np. o świadectwo pracy - tak było dotychczas),
- c) uznać, iż wystarczające jest pisemne oświadczenie, w tym zakresie, osoby ubiegającej się o wydanie licencji,
- d) sformułować przepis przesądzający, iż opinia o osobie ubiegającej się o wydanie licencji, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 8 obejmuje również informacje o spełnieniu warunku z pkt 7.

Propozycja poprawki **dotycząca nazwy decyzji**:

w art. 1 w pkt 5 w lit. b, w ust. 2 skreśla się wyrazy "zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawie uznania kwalifikacji";

Propozycje alternatywnych poprawek **dotyczące art. 29 ust. 1 pkt 7**:

w art. 1 w pkt 5 w lit. a przed tiret pierwszym dodaje się tiret w brzmieniu:

"- uchyla się pkt 7,";

albo

w art. 1 w pkt 5 w lit. b, w ust. 2 wyrazy "pkt 4 – 6" zastępuje się wyrazami "pkt 4 – 7" oraz po wyrazach "o niekaralności," dodaje się wyrazy "świadczenie pracy,";

albo

w art. 1 w pkt 5 w lit. b, w ust. 2 wyrazy "pkt 4 – 6" zastępuje się wyrazami "pkt 4 – 7";

albo

w art. 1 w pkt 5 po lit. b dodaje się lit. ... w brzmieniu:

"...) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

"2a. Okoliczność, o której mowa w ust. 1 pkt 7, potwierdza opinia, o której mowa w ust. 1 pkt 8.";

- 4) art. 1 pkt 5, art. 29 ust. 3 – w związku z uchynieniem ust. 3 w art. 29 konieczna jest również zmiana art. 37 ustawy nowelizowanej, który odsyła do uchylanego przepisu.

Propozycja poprawki:

w art. 1 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

"10a) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Komendant wojewódzki Policji odmawia wydania licencji, jeżeli osoba ubiegająca się o jej wydanie nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 29 ust. 1.";

- 5) art. 1 pkt 6, art. 30 ust. 2 – w związku z tym, iż komendy wojewódzkie również mają swoje strony podmiotowe w BIP-ie oraz uwzględniając, iż informacja publiczna powinna być, co do zasady, udostępniana w urzędowym publikatorze teleinformatycznym tj. BIP-ie, proponuje się, aby informacja o terminie i miejscu egzaminu była zamieszczana na stronach podmiotowych BIP komend wojewódzkich Policji.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 6, w art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Informację o terminie i miejscu egzaminu zamieszcza się 2 miesiące przed planowanym terminem egzaminu na stronach podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej Komendanta Głównego Policji oraz komend wojewódzkich Policji.";

- 6) art. 1 pkt 6, art. 30 ust. 4 pkt 5 – w związku z tym, iż przepis upoważniający art. 34 upoważnia do określenia zakresu tematów egzaminacyjnych, a nie dziedzin wiedzy, mając na uwadze, iż w zasadzie ustawodawca nie powinien odsyłać do przepisów wykonawczych oraz uwzględniając, iż dziedziny, które będą przedmiotem egzaminu zostały określone w nowelizowanym art. 33, należałoby rozważyć odesłanie w art. 30 ust. 4 pkt 5 do art. 33.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 6, w art. 30 w ust. 4 w pkt 5 wyrazy "wiedzy, o których mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 34," zastępuje się wyrazami ", o których mowa w art. 33,";

- 7) art. 1 pkt 6, art. 30 ust. 4 pkt 6 – ustawodawca przewidział, iż jednym z członków komisji egzaminacyjnej będzie przedstawiciel organizacji zawodowych zrzeszających detektywów wybrany z listy reprezentantów sporządzonej przez te organizacje. W związku z tym przepisem nasuwają się pytania: 1) kto będzie dokonywał wyboru przedstawiciela takich organizacji (ustawa przesądza, kto powołuje komisję) same organizacje, czy też może Komendant Główny Policji i w jakim trybie to nastąpi; 2) w jakim trybie organizacje będą informowane o konieczności sporządzenia listy albo sporządzenia listy i wyboru wspólnego przedstawiciela; 3) w jakim trybie nastąpi sporządzenie listy. Niestety ustawa nie udziela na te pytania żadnej odpowiedzi. Nie ma jej również w dołączonym do projektu ustawy projekcie rozporządzenia, które będzie wydane na podstawie znowelizowanego art. 34. Przepis § 3 ust. 1 projektu rozporządzenia skierowany jest bowiem do instytucji, które będą wyznaczać swoich przedstawicieli, a

więc nie dotyczy on organizacji zrzeszających detektywów. Co więcej, analizując zakres delegacji sformułowany w nowelizowanym art. 34, należy stwierdzić, iż nie daje on podstaw do tego, aby w drodze rozporządzenia można było rozstrzygnąć zasygnalizowane wyżej problemy. Wyeliminowanie wskazanych wątpliwości jest możliwe poprzez: uregulowanie tych kwestii bezpośrednio w ustawie albo odpowiednie rozszerzenie zakresu delegacji ustawowej sformułowanej w art. 34.

Propozycja poprawki (przy założeniu rozszerzenia zakresu delegacji ustawowej):

w art. 1 w pkt 10, w art. 34 w pkt 2 po wyrazie "zespołu" dodaje się wyrazy "oraz tryb wyboru przedstawiciela organizacji zrzeszających detektywów do składu komisji,";

- 8) art. 1 pkt 7, art. 30a – w związku z tym przepisem nasuwa się pytanie, czy wola ustawodawcy jest, aby wszyscy członkowie zespołu do spraw przygotowania pytań i zadań praktycznych byli przedstawicielami tej samej szkoły Policji? Do takiego wniosku może bowiem prowadzić interpretacja dodawanego przepisu przy zastosowaniu językowej dyrektywy interpretacyjnej. Jeżeli nie, należałoby rozważyć wprowadzenie niżej zaproponowanej poprawki uściślającej, która wyeliminuje wątpliwości w tym zakresie.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 7, w art. 30a wyraz "szkoły" zastępuje się wyrazem "szkół";

- 9) art. 1 pkt 8, art. 31 ust. 1 – z ustawy wynika, iż przystąpienie do egzaminu poprzedza **wniosek** zainteresowanego. Ustawodawca nie określa, ani treści tego wniosku, ani też katalogu dokumentów, które mają być do niego dołączone (wyjątek stanowi dowód opłaty egzaminacyjnej). Mając to na względzie nasuwa się pytanie, czy zgodne z wolą ustawodawcy jest pozostawienie **pełnej swobody** w zakresie treści wniosku osobie, która zamierza przystąpić do egzaminu. Analiza innych ustaw (np. ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji syndyka), które zawierają regulacje dotyczące egzaminów państwowych wskazuje, iż ustawodawca jest - co do zasady - zainteresowany tym, aby do egzaminu przystępowały osoby spełniające warunki formalne konieczne dla wykonywania w przyszłości określonego zawodu (prowadzenia określonej działalności). Na przykład do wniosku o dopuszczenie do egzaminu osoby ubiegającej się o licencję syndyka należy załączyć odpis dyplomu potwierdzającego uzyskanie tytułu magistra, oświadczenie wnioskodawcy, że nie jest on podejrzany albo oskarżony o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe oraz dowód uiszczenia opłaty egzaminacyjnej. Jeżeli wola ustawodawcy jest ograniczenie pełnej swobody po stronie

wnioskodawcy oraz zapewnienie, iż do egzaminu będą przystępowały jedynie takie osoby, które będą mogły później skutecznie ubiegać się o licencję detektywa, należałoby sformułować odpowiedni przepis w nowelizowanym art. 31, a także określić tryb postępowania w przypadku złożenia wniosku niespełniającego wymogów formalnych. Można to zrobić analogicznie, jak uczynił to ustawodawca w ustawie o licencji syndyka.

Ponadto kierując się Zasadami techniki prawodawczej (§ 55 ust. 1) należałoby wyłączyć problematykę opłat z przepisu określającego zasady składania wniosków i przenieść ją do art. 32.

Ten punkt opinii powinien być analizowany łącznie z punktem kolejnym.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 8:

a) w art. 31:

- po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

"1a. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się:

- 1) kopię świadectwa lub dyplomu potwierdzającego posiadanie co najmniej średniego wykształcenia,
- 2) oświadczenie osoby ubiegającej się o przystąpienie do egzaminu, że nie toczy się przeciwko niej postępowanie o umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe oraz, że nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe,
- 3) dowód uiszczenia opłaty egzaminacyjnej."

- skreśla się ust. 2,

- po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

"2a. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymogów formalnych określonych w ust. 1a pkt 1 i 2, osobę ubiegającą się o przystąpienie do egzaminu wzywa się do uzupełnienia braków w trybie art. 64 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.)."

- skreśla się ust. 4,

b) w art. 32:

- wyrazy "w art. 31 ust. 2" zastępuje się wyrazami "ust. 1",

- dotychczasową treść oznacza się jako ust. 3 i dodaje się ust. 1 i 2 w brzmieniu:

- "1. Opłata egzaminacyjna wynosi 20 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej z ostatniego kwartału poprzedniego roku ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".
2. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa.";

10) art. 1 pkt 8, art. 31 ust. 2 – w związku z tym, iż wysokość opłaty egzaminacyjnej wynosić ma 20% przeciętnego wynagrodzenia może dojść do sytuacji, w której osoba zamierzająca przystąpić do egzaminu nie będzie w stanie jednoznacznie ustalić wysokości takiej opłaty. Na przykład jeżeli przeciętne wynagrodzenie będzie wynosiło 3316,38 zł wówczas 20% z tej kwoty wyniesie 663,276 zł. Pojawi się w takiej sytuacji pytanie, czy opłata wynosi 663,27 zł, czy też 663,28 zł (opłata ma być zaokrąglana w dół, czy w górę, do dwóch miejsc po przecinku?). Należy pamiętać, iż niewniesienie opłaty, a jak się wydaje także wniesienie opłaty w wysokości niższej niż przewidziana w ustawie, skutkować będzie pozostawieniem wniosku bez rozpoznania. W związku z tym, ustawodawca powinien zminimalizować ryzyko po stronie adresata ustalenia błędnej wysokości opłaty egzaminacyjnej. Wydaje się, iż najprostszym rozwiązaniem byłoby zamieszczenie informacji o wysokości opłaty egzaminacyjnej w danym roku kalendarzowym na stronach podmiotowych BIP Komendanta Głównego Policji oraz komend wojewódzkich.

Propozycja poprawki (niżej sformułowany przepis powinien być dodany jako kolejny ustęp w art. 32 w przypadku uwzględnienia uwagi zawartej w pkt 9 opinii, albo jako ust. 5 w art. 31 w przypadku nieuwzględnienia tej uwagi; w przypadku nieuwzględnienia uwagi zawartej w pkt 4 opinii treść poprawki ulegnie modyfikacji):

"Informację o wysokości opłaty egzaminacyjnej w danym roku kalendarzowym zamieszcza się na stronach podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej Komendanta Głównego Policji oraz komend wojewódzkich Policji niezwłocznie po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" komunikatu w sprawie przeciętnego wynagrodzenia w ostatnim kwartale poprzedniego roku.";

11) art. 1 pkt 8, art. 32 – analizując zakres spraw przekazanych do uregulowania w rozporządzeniu w delegacji zawartej w art. 32, należy stwierdzić iż wytyczne zawarte w tym przepisie są niewystarczające. Odnoszą się one bowiem wyłącznie do części zakresu spraw przekazanych do uregulowania (wynagrodzenie członków komisji i członków

zespołu). Mając na względzie art. 92 ust. 1 Konstytucji, konieczne jest uzupełnienie przepisu o wytyczne dotyczące pozostałych spraw. W wytycznych należy wskazać co minister właściwy do spraw wewnętrznych musi uwzględnić (wziąć pod uwagę) określając: podmiot uprawniony do pobierania opłaty, tryb wnoszenia opłaty egzaminacyjnej oraz przypadki jej zwrotu. Rozporządzenie takie mogłoby np. różnicować przypadki zwrotu opłaty w zależności od tego, czy przyczyna zwrotu leży po stronie osoby ubiegającej się o przystąpienie do egzaminu, czy też jest od niej niezależna, oraz dopuszczać możliwość obniżenia wysokości zwracanej kwoty w sytuacji jeżeli odstąpienie od egzaminu nastąpiło w dniu egzaminu. Przepisy rozporządzenia mogłyby także umożliwiać potrącanie części zwracanej opłaty w związku z kosztami poniesionymi przez organizatora egzaminu. Rozporządzenie mogłoby nakładać na organ wykonawczy obowiązek określenia więcej niż jednej formy uiszczenia opłaty albo obowiązek określenia najbardziej powszechnej formy uiszczenia opłaty.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 8, w art. 32 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

"W rozporządzeniu można różnicować przypadki zwrotu opłaty w zależności od tego, czy przyczyna zwrotu leży po stronie osoby ubiegającej się o przystąpienie do egzaminu, czy jest od niej niezależna, dopuszczać możliwość obniżenia wysokości zwracanej kwoty w sytuacji, jeżeli odstąpienie od egzaminu nastąpiło w dniu egzaminu oraz umożliwiać potrącanie części zwracanej opłaty w związku z kosztami poniesionymi przez organizatora egzaminu.";

- 12) art. 1 pkt 9, art. 33c – przepis ten sugeruje, iż termin egzaminu wyznaczany jest dla konkretnej osoby co nie jest zgodne z nowelizowanym art. 30.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 9, w art. 33c skreśla się wyrazy "dla niej" oraz wyrazy "terminie egzaminu" zastępuje się wyrazem "terminie";

- 13) art. 1 pkt 10, art. 34 pkt 2 – z przepisu upoważniającego wynika, iż minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, m.in. tryb wyznaczania członków komisji egzaminacyjnej i członków zespołu do spraw pytań i zadań praktycznych. Natomiast z projektu rozporządzenia dołączonego do projektu ustawy wynika, iż wola ustawodawcy jest również określenie trybu powoływania (ustawodawca różnicuje pojęcia "powołanie" i "wyznaczenie" – nowelizowany art. 30 ust. 3 i 4) członków komisji i

członków zespołu. Mając to na uwadze należałoby rozszerzyć zakres spraw przekazanych do uregulowania w rozporządzeniu.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 10, w art. 34 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

"2a) tryb powoływania członków komisji i członków zespołu,";

- 14) art. 1 pkt 10, art. 34 część wspólna - z analizy wytycznych przepisu upoważniającego sformułowanego w art. 34 wynika, iż prawidłowe i terminowe ma być wyłącznie przygotowanie pytań i zadań praktycznych na egzamin. Przesłanek tych nie odniesiono bowiem do samego egzaminu. Pojawia się wątpliwość, czy rozwiązanie takie jest zgodne z wola ustawodawcy?

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 10, w art. 34 część wspólna otrzymuje brzmienie:

"- mając na celu, aby przygotowane pytania oraz zadania praktyczne efektywnie i obiektywnie sprawdzały wiedzę osób egzaminowanych, a także zmierzając do zapewnienia prawidłowego i terminowego przebiegu egzaminu oraz bezstronności pracy komisji i zespołu.";

- 15) w związku z tym, iż od momentu wejścia w życie nowelizacji detektyw nie będzie musiał spełniać warunku posiadania zdolności fizycznej do wykonywania czynności w ramach usług detektywistycznych nasuwa się pytanie o wpływ tej zmiany na postępowania w sprawie cofnięcia licencji wszczęte na podstawie art. 37 nowelizowanej ustawy. Również w związku z nowymi zasadami przeprowadzania egzaminów powstają problemy intertemporalne. Nie jest jasne m.in.: czy egzaminy, których terminy wyznaczono przed dniem wejścia w życie nowych przepisów będą przeprowadzane, czy też nie (na gruncie obowiązujących przepisów egzaminy muszą być przeprowadzone nie rzadziej niż raz na 6 miesięcy) oraz, jaki wpływ dokonywane zmiany wywrą na egzaminy trwające w momencie wejścia w życie nowelizacji. Należałoby również określić termin przeprowadzenia pierwszego egzaminu na nowych zasadach. Może się bowiem zdarzyć, iż nowe przepisy wejdą w życie pod koniec kwartału i w związku z tym przeprowadzenie egzaminu w tym kwartale nie będzie możliwe.

Propozycja poprawek:

po art. 1 dodaje się art. 1a i art. 1b w brzmieniu:

"Art. 1a. 1. Postępowania w sprawie cofnięcia licencji w związku z utratą przez detektywa zdolności fizycznej do wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy ostateczną decyzją administracyjną umarza się.

Art. 1b. 1. Egzamin rozpoczęty przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i trwający w dniu jej wejścia w życie odbywa się na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Nie przeprowadza się egzaminu, którego termin rozpoczęcia wyznaczono przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na dzień jej wejścia w życie albo dzień późniejszy.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, uiszczoną opłatę za egzamin zwraca się w pełnej wysokości, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Pierwszy egzamin na zasadach określonych w przepisach ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, Komendant Główny Policji przeprowadza nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy."

Jakub Zabielski

Główny legislator